

Ozadje in opombe k vprašanju FFII

Svoboda do objave

Programerji pišejo programsko kodo. V tem leži delo in vrednost programske opreme. Potrebujemo zakon, ki jasno določa, da svoboda izdaje programske opreme ne more biti nikoli ogrožena s strani lastnikov patentov, ki trdijo, da so njihove pravice močnejše. Če programski patenti dovolijo prepoved objave programske opreme, ki vsebuje patentirane tehnike, bi to bilo tako kot da bi dovolili nekemu, ki je lastnik patenta o motorju, da prepoved izdaje knjig, ki opisujejo ta motor.

Svoboda interoperabilnosti

Računalniki morajo »sodelovati« s tiskalniki, digitalnimi kamerami in ostalimi računalniki na mreži. Ta interoperacija je nadzorovana s strogimi pravili, imenovanimi protokoli. Imeti svobodo uporabljati te protokole za namene medsebojnega delovanja računalnikov je zelo pomembno (to je dejansko bistvo Interneta). Od tega imata družba in industrija več koristi, kot pa če bi bila uporaba protokolov nadzorovana s strani nekaj srečne ev, ki imajo dostop do patentov, ki upravljajo s temi protokoli.

To lahko imenujemo »pravično uporabo« v najboljšem interesu vseh. Standardi, komunikacija, odprtost in interoperabilnost ustvarjajo prosto konkurenco in bogastvo za celotno družbo.

TRIPs in »tehnologija«

Mednarodni dogovor TRIPs pravi, da morajo biti patenti na voljo za izume na vseh področjih tehnologije. To je jasno in neposredno pravilo, od katerega imajo vse države korist. Toda ker patenti niso uporabni za spodbujanje napredka za vsako stvar, mora nekje biti meja.

Obdelava podatkov je vse od izdajanja računov do sortiranja elektronske pošte v vaem poštnem predalu v bistvu kar stroji za obdelavo podatkov kot so računalniki, počnejo. TRIPs ne pravi da sortiranje elektronske pošte v vaem poštnem predalu ne pripada področju tehnologije, tako da mora to razjasniti zakon.

EPC in »tehnično«

Patentni zakon je namenjen za čisti določene vrste dosežkov. Patentni zakon ne trdi eksplicitno kaj ti dosežki so, kajti potem novih dosežkov, za katere ne vemo ali, ne bi bilo mogoče patentirati. Namesto tega zaradi fleksibilnosti zakon določa, kateri dosežki niso izumi (kot na primer, matematične metode).

Dosežki, ki niso izumi, imajo nekaj skupnega nimajo tehničnega značaja. Preučevalci patentov ponavadi iščejo ta značaj, ko preučujejo patentne prijave, ker če ga ni, jim ni potrebno začeti dolgega in draga in inovatorskih ocenitev. Kot tak, se pojavlja v navodilih patentnih uradnikov in se pogosto omenja v pripravljanih delih o patentnem zakonu.

Ker se pomen besede »tehnično« spreminja s strani patentnih uradnikov, namen patentnega zakona pa se ne, je potrebno ponovno potrditi kar je vključeno v patentni sistem: patentirati bi naj bilo mogoče samo rešitve, ki zahtevajo uporabo znanja o praktični naravni (naravoslovni?) znanosti (ali silah narave). Če potrebuje računalnik ali računalniški program da realizira izum, ki ima za osnovo to znanje, mora biti tvoj izum seveda mogoče patentirati.